

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 79/26

Λουξεμβούργο, 4 Ιουνίου 2026

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-147/24 | [Safi]ⁱ

Η μητέρα ανήλικου τέκνου, πολίτη της Ένωσης, μπορεί να αποκτήσει παράγωγο δικαίωμα διαμονής στο κράτος μέλος εντός του οποίου διαμένει με τον γιο της και του οποίου την ιθαγένεια έχει αυτός, ακόμη και αν η ίδια έχει ήδη δικαίωμα διαμονής σε άλλο κράτος μέλος

Μητέρα μαροκινής ιθαγένειας διαμένει στις Κάτω Χώρες με τον σύζυγό της, ολλανδικής και μαροκινής ιθαγένειας, και τον ανήλικο γιο τους, ολλανδικής ιθαγένειας. Η μητέρα επιθυμεί να αποκτήσει παράγωγο δικαίωμα διαμονής στις Κάτω Χώρες, προκειμένου να συνεχίσει να ζει μαζί με το τέκνο της, που είναι πολίτης της Ένωσης. Η αίτησή της απορρίπτεται με την αιτιολογία ότι η ίδια έχει ήδη δικαίωμα διαμονής στην Ισπανία και ότι το ανήλικο τέκνο της μπορεί να τη συνοδεύσει στο εν λόγω κράτος μέλος. Το Δικαστήριο υπογραμμίζει εντούτοις τη σημασία του σεβασμού της οικογενειακής ζωής την οποία διάγει επί του παρόντος το τέκνο στις Κάτω Χώρες με τους δύο γονείς του, από τους οποίους εξαρτάται. Υφίσταται, πράγματι, συγκεκριμένος κίνδυνος το τέκνο να αποχωριστεί τον πατέρα του εάν ο πατέρας δεν αποκτήσει δικαίωμα διαμονής στην Ισπανία. Στην περίπτωση αυτή, θα πρέπει να αναγνωριστεί στη μητέρα παράγωγο δικαίωμα διαμονής στις Κάτω Χώρες. Επιπλέον, το δικαίωμα αυτό πρέπει να της αναγνωριστεί και στην περίπτωση που διαπιστωθεί ότι η μετακίνηση προς την Ισπανία είναι αντίθετη προς το υπέρτατο συμφέρον του τέκνου.

Η V, μαροκινής ιθαγένειας, διέμεινε και εργάστηκε νομίμως στην Ισπανία από το 1999 έως το 2014. Μετά τον γάμο της το 2014, διαμένει στις Κάτω Χώρες με τον σύζυγό της, ο οποίος έχει γεννηθεί εκεί και έχει την ολλανδική και τη μαροκινή ιθαγένεια. Ο γάμος τους έχει καταχωρισθεί στο ληξιαρχείο του ολλανδικού Δήμου στον οποίο διαμένουν. Πλην όμως, η V δεν έχει άδεια διαμονής στην ολλανδική επικράτεια. Το 2015 γεννήθηκε ο γιος τους, ο οποίος έχει την ολλανδική ιθαγένεια και τον οποίο φροντίζουν από κοινού οι σύζυγοι. Λόγω της κατάστασης της υγείας του, ο σύζυγος της V δεν έχει κανένα εισόδημα από επαγγελματική δραστηριότητα και απαλλάσσεται εν μέρει από την υποχρέωση προς εργασία. Λαμβάνει όμως παροχές κοινωνικής πρόνοιας.

Το 2020 η V υπέβαλε αίτηση για την αναγνώριση παράγωγου δικαιώματος διαμονής στις Κάτω Χώρες. Το 2021 οι ολλανδικές αρχές απέρριψαν την αίτησή της κρίνοντας ότι έχει δικαίωμα διαμονής στην Ισπανία. Επιπλέον, οι εν λόγω αρχές τη διέταξαν να μεταβεί αμέσως στην Ισπανία και, συνεπώς, να εγκαταλείψει την ολλανδική επικράτεια. Κατόπιν τούτου, η V προσέφυγε ενώπιον του πρωτοδικείου της Χάγης (Κάτω Χώρες), το οποίο διαπίστωσε ότι υφίσταται σχέση εξάρτησης μεταξύ της V και του ανήλικου τέκνου της, που είναι πολίτης της Ένωσης, και αποφάσισε να υποβάλει αίτηση προδικαστικής απόφασης στο Δικαστήριο.

Με την απόφασή του, το Δικαστήριο υπενθυμίζει κατ' αρχάς ότι, στην περίπτωση κατά την οποία η V δεν έχει πλέον δικαίωμα διαμονής στην Ισπανία, οι ολλανδικές αρχές θα πρέπει να της αναγνωρίσουν παράγωγο δικαίωμα διαμονής στις Κάτω Χώρες, λόγω της ανωτέρω σχέσης εξάρτησης. Συγκεκριμένα, αν δεν αναγνωριστεί στη V τέτοιο δικαίωμα

ⁱ Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

διαμονής, το ανήλικο τέκνο της, το οποίο είναι πολίτης της Ένωσης, θα αναγκαστεί να συνοδεύσει τη μητέρα του και να εγκαταλείψει το έδαφος της Ένωσης. Η εν λόγω αναχώρηση θα στερούσε από το παιδί τη δυνατότητα να απολαύει πράγματι, κατά το ουσιώδες μέρος τους, των δικαιωμάτων του ως πολίτης της Ένωσης.

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, στην περίπτωση κατά την οποία η V εξακολουθεί να έχει δικαίωμα διαμονής στην Ισπανία, το γεγονός αυτό, αφ' εαυτού, δεν αποκλείει την αναγνώριση παράγωγου δικαιώματος διαμονής της V στις Κάτω Χώρες. Πράγματι, εάν δεν αναγνωριστεί στη V τέτοιο δικαίωμα διαμονής, το τέκνο της θα αναγκαστεί να συνοδεύσει τη μητέρα του στην Ισπανία και, ως εκ τούτου, να εγκαταλείψει τις Κάτω Χώρες, δηλαδή το κράτος μέλος στο οποίο διαμένει και του οποίου είναι υπήκοος, με αποτέλεσμα να θιγούν ορισμένα από τα θεμελιώδη δικαιώματά του.

Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο τονίζει τη σημασία του σεβασμού της οικογενειακής ζωής που διάγει επί του παρόντος το τέκνο στις Κάτω Χώρες με τους δύο γονείς του, από τους οποίους εξαρτάται. Υφίσταται, πράγματι, συγκεκριμένος κίνδυνος η οικογενειακή αυτή ζωή να μην μπορεί να συνεχιστεί στην Ισπανία και το τέκνο να αποχωριστεί τον πατέρα του αν αυτός δεν αποκτήσει δικαίωμα μακροχρόνιας διαμονής στο εν λόγω κράτος μέλος. Υπό τις συνθήκες αυτές, και υπό την επιφύλαξη της εξακρίβωσης στην οποία οφείλει να προβεί το ολλανδικό δικαστήριο, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι θα πρέπει να αναγνωριστεί στη V παράγωγο δικαίωμα διαμονής στις Κάτω Χώρες, δεδομένου ότι η μη αναγνώριση τέτοιου δικαιώματος θα έθιγε την οικογενειακή ενότητα και θα στερούσε από το τέκνο τη δυνατότητα την οποία είχε, από τη γέννησή του, να διατηρεί τακτικά προσωπικές σχέσεις και επαφές με τους δύο γονείς του.

Το ολλανδικό δικαστήριο πρέπει επίσης να εξακριβώσει αν η αναγκαστική μετακίνηση του παιδιού προς την Ισπανία θα ήταν αντίθετη προς το υπέρτατο συμφέρον του. Εν προκειμένω, το παιδί δεν ομιλεί ισπανικά, αλλά ολλανδικά. Επιπλέον, μίλησε για πρώτη φορά σε ηλικία πέντε ετών και αντιμετωπίζει δυσκολίες στην ομιλία και στην έκφραση λόγω των οποίων παρακολουθεί ειδική σχολική αγωγή στις Κάτω Χώρες, προοριζόμενη για τους μαθητές που χρήζουν ειδικής υποστήριξης. Εάν το ολλανδικό δικαστήριο διαπιστώσει ότι η μετακίνηση προς την Ισπανία είναι αντίθετη προς το υπέρτατο συμφέρον του παιδιού, θα πρέπει να αναγνωριστεί στη V παράγωγο δικαίωμα διαμονής στις Κάτω Χώρες και για τον λόγο αυτόν.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Με την προδικαστική παραπομπή τα δικαστήρια των κρατών μελών μπορούν, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει κάθε άλλο εθνικό δικαστήριο ενώπιον του οποίου ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) και, εφόσον υπάρχει, η σύνοψη της αποφάσεως είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της αποφάσεως.

Επικοινωνία: Jacques René Zammit ☎ (+352) 4303 3355.

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106.

Ακολουθήστε μας!

